

Phần tiếng Việt ở phía sau bài tiếng Đức

Predigt am vietnamesischen Neujahrsfest (14.02.2026)

1. Liebe Frau Neudeck, lieber Pfarrer Hermann, lieber Pfarrer Hanh und liebe Mitbrüder, liebe Schwestern und Brüder in Jesus Christus,

Nach dem chinesischen Mondkalender feiern wir heute den Beginn eines neuen Jahres, das Jahr des Pferdes. Das Pferd symbolisiert Mut, Unabhängigkeit und Freiheit. Drei Worte, die sich wie ein roter Faden durch die lange Geschichte Vietnams ziehen. Seit Bestehen des vietnamesischen Volkes nämlich kämpfte es um Unabhängigkeit und Freiheit: zuerst von China, dann von Japan und dann Frankreich. Es war auch ein Kampf gegen den Kommunismus, von dem unsere Eltern und Großeltern wussten, dass er weder Unabhängigkeit noch Freiheit bringt, sondern nur noch mehr Unterdrückung und Unfreiheit. Mutig haben sie gekämpft und mutig haben sie sich dem kommunistischen Regime entzogen. Als nachfolgende Generationen haben wir es ihnen zu verdanken, dass wir hier in Deutschland in Freiheit aufwachsen durften und dürfen.

Deswegen ist es mir ein großes Anliegen, heute, stellvertretend für alle vietnamesischen Jugendlichen und jungen Erwachsenen Danke zu sagen: unseren Eltern und Großeltern, die uns dieses Leben ermöglicht haben; die uns Tugenden wie Fleiß, Gehorsam und Loyalität gelehrt haben; die uns den Glauben vermittelt haben; jener Glaube, der ihnen Kraft schenkte auf der Flucht, in Unsicherheit, im Neuanfang in einem fremden Land. Es war auch dieser Glaube, der ihnen half, Rassismus und Anfeindungen auszuhalten.

Jesus sagt im Evangelium: *Sorgt euch nicht!* Wie schwer müssen diese Worte für sie gewesen sein, die vor über 40 Jahren geflohen und alles verloren hatten! Und doch haben gerade sie erfahren, dass Gott sorgt.

Darum möchte ich auch all jenen danken, die hierzulande ihre Türen und Herzen geöffnet haben. Sie sind für viele von uns zur Familie geworden. Ich selbst habe zum Beispiel nie meine leiblichen Großeltern kennengelernt, aber dafür wurde mir eine deutsche Oma geschenkt. Daran erkenne ich: Gott sorgt. Er schenkt Beziehungen, wo wir Verlust erfahren haben.

Es ist mir zudem eine besondere Ehre, Sie, liebe Frau Neudeck, persönlich begrüßen zu dürfen. Ihnen und Ihrem verstorbenen Mann, Gott hab ihn selig, und Ihrer Familie gilt unser tief empfundener Dank. Was Sie damals und heute noch tun, Ihr Einsatz für Flüchtlinge weltweit ist von unschätzbarem Wert und wir werden Ihnen auf ewig dankbar sein. Der Name Neudeck ist ein Teil der vietnamesischen Familie geworden und wird es immer bleiben. Vergelts Gott und Gott segne Sie.

2. Liebe Schwestern und Brüder, es ist ein schöner Anlass, dass wir zum Anfang eines neuen Jahres hier sind, um gemeinsam Gott zu danken und ihn um seinen Segen zu bitten. Dazu lädt Jesus uns ein: *Sorgt euch nicht um euer Leben, was ihr essen oder trinken sollt, noch um euren Leib, was ihr anziehen sollt! Seht euch die*

Vögel des Himmels an - euer himmlischer Vater ernährt sie. Seht euch die Lilien auf dem Feld an - selbst König Salomo war nicht gekleidet wie eine von ihnen.

Diese Worte sind keine naive Vertröstung. Sie sind eine Einladung zum Gottvertrauen und zum Unterscheiden, was im Leben wirklich wichtig ist. Unsere Eltern und Großeltern haben dieses Vertrauen gelernt. Sie hatten allen Grund zur Sorge - und doch haben sie sich nicht von der Sorge beherrschen lassen. Die Mehrheit der damals Geflohenen waren Christen. Sie haben auf Gott gesetzt. Er war ihre einzige Hoffnung. Und Gott hat Wege eröffnet.

Er hat uns zusammen geführt. Er hat aus den Trümmern des Krieges Neues wachsen lassen; er hat uns Menschen an die Seite gestellt, die Hoffnung verkörperten; er hat sich bis zum heutigen Tag um uns gekümmert wie ein guter Hirte. So dürfen wir mit den Worten des Psalms 23 Gott loben: *Der Herr ist mein Hirte, nichts wird mir fehlen. Er lässt mich lagern auf grünen Auen und führt mich zum Ruheplatz am Wasser. Muss ich auch wandern in finsterner Schlucht, ich fürchte kein Unheil, denn Du bist bei mir, Dein Stock und Dein Stab geben mir Zuversicht.*

Mit dieser Zuversicht gehen wir in ein neues Jahr, darauf vertrauend, dass er uns führt und begleitet; dass er uns in schwierigen Situationen beisteht und dass er uns immer lieben wird. Wir dürfen uns auch dem besonderen Schutz der Muttergottes anvertrauen, indem wir beten: *Heilige Maria, Mutter Gottes, bitte für uns Sünder, jetzt und in der Stunde unseres Todes.*

Pfarrer Tuấn Anh LÊ

Bài giảng được chuyển ngữ

1. Kính thưa bà Neudeck, kính thưa cha Hermann, kính thưa cha Hạnh và quý cha quý Thầy Phó tế và kính thưa quý ÔBACE trong Chúa Giê-su Kitô.

Theo âm lịch, hôm nay chúng ta mừng ngày đầu năm mới, năm con Ngựa. Ngựa biểu tượng cho lòng dũng cảm, sự độc lập và tự do. Ba từ này như một sợi chỉ xuyên suốt lịch sử lâu dài của Việt Nam. Từ thuở khai thiên lập quốc, dân tộc Việt Nam đã đấu tranh giành độc lập và tự do: đầu tiên là từ Trung Quốc, sau đó là từ Nhật Bản, và sau nữa là từ Pháp. Đó cũng là cuộc đấu tranh chống lại chủ nghĩa cộng sản, mà cha mẹ và ông bà chúng ta biết rằng sẽ không mang lại độc lập hay tự do, mà chỉ mang lại thêm áp bức và thiếu tự do. Họ đã chiến đấu dũng cảm và kiên cường chống lại chế độ cộng sản. Là các thế hệ sau, chúng ta mang ơn họ vì đã cho phép chúng ta được lớn lên trong tự do ở Đức.

Vì vậy, hôm nay, thay mặt toàn thể thanh niên và người trẻ Việt Nam, con muốn bày tỏ lòng biết ơn: đến cha mẹ và ông bà chúng con, những người đã tạo nên cuộc sống này cho chúng con; những người đã dạy chúng con những đức tính như siêng năng, vâng lời và trung thành; Những người đã gieo vào lòng chúng con đức tin; đức tin đã cho họ sức mạnh trong cuộc chạy trốn, trong sự bất an, trong sự khởi đầu mới ở một vùng đất xa lạ. Chính đức tin ấy cũng đã giúp họ chịu đựng được nạn phân biệt chủng tộc và sự thù địch.

Chúa Giê-su nói trong Phúc Âm: Đừng lo lắng! Những lời này hẳn đã khó khăn biết bao đối với họ, những người đã chạy trốn hơn 40 năm trước và mất tất cả! Tuy nhiên, họ đặc biệt cảm nhận được rằng Chúa quan tâm đến họ.

Vì vậy, tôi cũng muốn cảm ơn tất cả những người đã mở rộng cửa và trái tim mình ở đất nước này. Họ đã trở thành gia đình của nhiều người trong chúng ta. Ví dụ, bản thân con chưa bao giờ gặp ông bà nội ruột thịt, nhưng con đã có một bà người Đức là Oma. Đó là cách con nhận ra: Chúa quan tâm. Người ban cho chúng ta những mối quan hệ khi chúng ta trải qua mất mát.

Tôi cũng rất vinh dự được chào đón bà Neudeck thân mến. Gửi đến bà, đến người chồng quá cố của bà, cầu mong Chúa cho linh hồn ông được yên nghỉ, và đến gia đình bà, chúng tôi xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất. Những gì bà đã làm khi đó và những gì bà vẫn đang làm ngày hôm nay, sự tận tâm của bà đối với người tị nạn trên toàn thế giới là vô giá, và chúng tôi sẽ mãi mãi biết ơn. Cái tên Neudeck đã trở thành một phần của gia đình người Việt và sẽ mãi mãi như vậy. Xin Chúa phù hộ bà và cảm ơn bà.

2. Kính thưa quý Ông Bà Anh Chị Em, thật là một dịp tuyệt vời khi chúng ta cùng nhau tạ ơn Chúa và cầu xin ơn lành vào đầu năm mới! Chúa Giê-su mời gọi chúng ta làm điều này: *“Đừng lo lắng về đời sống mình, về thức ăn, thức uống; cũng đừng lo lắng về thân thể mình, về áo mặc. Hãy xem chim trời, Cha trên trời nuôi chúng. Hãy xem hoa huệ ngoài đồng, ngay cả Sa-lô-môn cũng không mặc đẹp bằng một trong những hoa ấy.”* Những lời này không phải là lời an ủi ngây thơ. Đó là lời mời gọi tin tưởng vào Chúa và phân biệt điều gì thực sự quan trọng trong cuộc sống. Cha mẹ và ông bà chúng ta đã học được sự tin tưởng này. Họ có mọi lý do để lo lắng, nhưng họ đã không để nỗi lo lắng kiểm soát mình. Phần lớn những người chạy trốn lúc đó là Kitô hữu. Họ đặt niềm tin vào Chúa. Người là niềm hy vọng duy nhất của họ. Và Chúa đã mở đường cho họ.

Người đã đưa chúng ta lại gần nhau. Người đã làm cho sự sống mới nảy nở từ đồng đô nát của chiến tranh; Người đã đặt những người bên cạnh chúng ta, những người thể hiện niềm hy vọng; Người đã chăm sóc chúng ta như một người chăn chiên nhân lành cho đến ngày nay. Vì vậy, chúng ta có thể ngợi khen Chúa bằng lời của Thánh vịnh 23: *Chúa là mục tử của tôi; tôi chẳng thiếu thốn gì. Ngài cho tôi nằm nghỉ trên đồng cỏ xanh tươi; Ngài dẫn tôi đến bên dòng nước tĩnh lặng. Dù tôi đi qua thung lũng tối của sự chết, tôi sẽ không sợ hãi điều ác nào, vì Chúa ở cùng tôi; cây gậy và côn trượng của Ngài an ủi tôi.*

Với niềm tin này, chúng ta bước vào năm mới, tin tưởng rằng Người sẽ hướng dẫn và đồng hành cùng chúng ta; rằng Người sẽ ở bên cạnh chúng ta trong những tình huống khó khăn và sẽ luôn yêu thương chúng ta. Chúng ta cũng có thể phó thác bản thân mình cho sự che chở đặc biệt của Đức Mẹ bằng cách cầu nguyện: *Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ tội lỗi, khi nay và trong giờ lâm tử.*
Chuyển ngữ: Pater Huỳnh Công Hạnh SVD